

MARI REINAD

MINU SALAMAA

*Toimetaja: Heli Hallik
Fotode autor: Mari-Liis Reinap
Portree pildistas: Annaliisa Orgmets
Kaante kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik*

© Kõik õigused kaitstud

2025 Pärnu

ISBN: 978-9916-754-35-1

Trükk: Arial Bold OÜ

Kirjastus Hea Tegu
www.fil.ee

*kõigile,
keda
armastan*

I osa

Väike valge kivi

*Mul kotipõhjas peidus valge kivi
vaid mina tean, et sel on salakiri
on sellel kirjas minu sõbra nimi*

*Kui võlukivi kotis või siis taskus
seda kaasas kanda pole mingi raskus
ükskõik kuspoole ma siis läen või astun*

*Kui kivi poleks, oleksin ma ohus
ja mul ei püsiks jalad enam rohus
sel kivil täita eriline kohus*

*Ta hoiab mind ja minu kodu maad
kus turvatunde kord lõi minu taat
nüüd lapselapsi kandmas vanad raad*

*Sest kivita ma hoopis lendu läheks
mu pihud kinni püüaks kauged tähed
on kivita mu elus olulist nii vähe*

*Mind paneb imestama väike tõsiasi
kui palju rõõmu kinkida võib lihtne asi
ja et mu salasoo on nõnda kasin*

*Et püsiks kotis minu väike valge kivi
mis unistustemaale taas mind tirib
ning ainult mina tean, mis on see nimi*

Sinust

*Imestan kui kergelt tõstad tuju
kui näen vaid eemalt sinu kuju.*

*Sind imetlemast iial ma ei väsi –
su laia selga, raudkindlaid käsi*

*ja laupa siledat ning selgeid silmi
mis kõike analüüsimast ei väsi.*

*Võin tunda aina sinu üle uhkust
ja imetleda kuis sa ihkad puhtust*

*ning austan sinu kivikõva tahet,
ei märka sinul eales ühtki pahet.*

*Ma tean, ka unemaal sa võitled
ja vastuhaku rindel sõitled*

*ka siis kui vaevu ühel jalal püsid,
ei mingeid almuseid sa eales küsi.*

*Sa oma mõõdupuud ei lase alla
kui seisad kodutuna puu all, kallab.*

*Vaid haruharva loen su mõtteid,
võin tasku poetada su koduvõtme*

*ja ennustada ette sinu soove
kui adun kõiki sinu selgeid toone.*

*Loen sõnatult juhtnööre sinu palgelt,
värvieelistusi musta, säravalget.*

*Vaid üksikud on näinud sinu tausta,
sa hülgad kõik, kes sind ei austa.*

*Ma jumaldan su selgroogu,
kuid rohkem veel su iseloomu.*

Liblikate tants

*On valvuriteks liblikad mu majal,
kui uksele nad, siis sisse ma ei saa.*

*Pean kannatlikult ootama ma, kuni
neilt sissepääsuks hoopis loa saan.*

*Neil väga kergelt muutuda võib tuju,
nii kiirelt kui nad tulid, kohe läind.*

*Me suhte loomine tasahaaval sujub,
me salasuhet pole keegi näind.*

*Kui meil on pidupäev, mis haruharva,
siis maja ees meil algamas on tants.*

*Samm siia, teineteise varvast
sa vaata ette, et ei prantsataks*

*nii oma jalge otsa, kobakäpp ei saa
eal tunda, kuidas tema süda lööb.*

*Kui usalduse võitsid, tunda saad,
kuis tema väike süda vapralt lööb.*

*Sind täna ujutasin, tõstsin välja veest
ja õige õrnalt hoidsin pihu peal.*

*Kui siidine on nahk su tiivul veel,
nii lembelt otsa vaatad, tasa toetad pea*

*vaid korraks vastu, ainult mina tunnen,
nii koos meil olla lõpmatult kui hea.*

*Ent ometi ma juba ette tean,
et enne veel kui siia üldse tulid,*

*sind sama kergelt vabastama pean.
Mu sisse kauaks jääb su kustumatu tuli.*

*Mu sees on hõõgvel see ka südatalvel
kui tare ümber lõõtsub marutuul.*

*Mul hinges rahu, süda tänupalvel –
ma olen õnnelik, et üldse tulid ju.*

Imelik lugu

*Mind imestama paneb sinu kergus
mind muuta, anda elus äkki selgus*

*et iga väike huupi küsiv lause
võib saada määravaks või olla vale*

*kui sinu maailm on vaid must ja valge
on minu oma ümar, soe ja helge*

*et klounil maski taga puudub naer
ja tilgatumaks kuiv on aastaid kaev*

*ning visa hing ei ole film vaid tõde
mul nuga selga löönud nii vend kui õde*

*ma magan tulekahju süte peal
varjan saladust, mis ei selgu eal*

*siin peidus ongi mitu salalugu must
mis endas hoian, see on minu lugu, just*

